

Fra Dansk Kvindesamfunds Svendborgkreds skrives til os:
 »Vi har her i Aar ladet afholde 4 offentlige Foredrag: Højskoleforstander *Kristensen*, Randers, har talt om *Romantik og Realisme* og Fru *Birgitte Berg Nielsen* om *Kvinden og Ægteskabet* og Fru *Johanne Meyer* om *Det kvindelige Arbejderspørgsmaal* og Højskoleforstander *Niels Kierkegaard* om *Børneopdragelse og Ægteskab*. Vi holder *Medlemsmøder* med Oplæsning o. s. v. hveranden Mandag Aften. I Fjor Vinter anskaffede Foreningen adskillige Bøger til Brug for uformuende Elever i den kvindelige Aftenskole her i Byen; i Vinter betaler den Undervisning og Bøger for en begavet, uformuende ung Pige i samme Skole. I Fjor forfærdigedes og uddeltes en Del Beklædningsgenstande til fattige Børn, en Virksomhed, som ikke er bleven fortsat i Aar, hvorimod Foreningen har støttet en trængende Familie.«

Husfid.

I Martshæftet af Kvinden og Samfundet læser jeg en Beretning om et Husfidsmøde paa Rosenfeldt, og da Husfiden er noget, der interesserer mig i høj Grad, vilde jeg gerne vide noget nærmere derom. Meddelerinden har nemlig ikke omtalt, hvori der undervises paa de omtalte Husfidsskoler; men da hun gør en Bemærkning om, at de afgaaede Elever har ondt ved at faa deres Arbejder afsat, er jeg bange for, at der ikke undervises i den for Kvinder baade nyttigste og mest nærliggende Husfid, Spinden og Vævning. Det har altid gjort mig ondt, at denne gamle Husindustri er kommen saa yderlig i Forfald hos os. Den er jo mere og mere bleven lagt af med den Motivering, at »det kan ikke betale sig;« men det er absolut en Misforstaaelse. Det kan *maaske* ikke betale sig at forarbejde sin Hør selv — det vil sige, hvis man kan anvende sin Tid til andet, mere indbringende Arbejde, for det kan altid betale sig bedre end at sidde og hække Blonder — men det kan ubetinget betale sig at forarbejde Ulden. Det Tøj, man selv spinder og væver af sin egen Uld, baade til Mands- og Kvindeklæder, er fire Gange saa stærkt at slide paa som det, man kan købe hos Kræmmeren, og holder sig meget længere smukt, og hvor er det saa ikke fornøjeligt at gaa i Klæder, der skyldes Ens eget Arbejde, og hvoraf man ved, at hver Traad